buiten dienst • anarchistisch blad • 5 maart 2013 • nr34

Wij zijn geen slaven, wij zijn dynamiet

Wij zijn geen slaven, wij zijn dynamiet. Dat stond er enkele jaren geleden op een poster die de verdediging opnam van twee anarchisten die gearresteerd waren na een bankoverval.

Een uitspraak vol dreigement voor de machthebbers, maar laten we er goed bij nadenken. Want je mag die zin niet omdraaien. We zijn geen dynamiet omdat we slaven zijn. Wij zijn dynamiet omdat we geen slaven zullen zijn, omdat we geen slaven *willen* zijn. Er zit een wereld van verschil tussen deze twee uitdrukkingen; een wereld die de anarchisten onderscheidt van alle andere stromingen die beweren revolutionair te zijn.

Het is niet onze levensconditie, het feit proletariër of arbeider, arm of sans-papiers te zijn die van ons rebellen maakt. De huidige verslechtering van de levensomstandigheden zou je geen illusies bij je moeten opwekken dat alles gaat ontploffen omdat alles alsmaar slechter gaat. Dat zijn niets anders dan zachte illusies die men aan revolutionairen toedient om hen in slaap te sussen.

De macht ketent het menselijke wezen vast aan de rol die ze hem oplegt in de maatschappij. Ze schept en herschept voortdurend de omstandigheden van deze rol om te verhinderen dat de slaaf zich ontdoet van zijn ketens. Maar opdat er strijd op leven en dood zou zijn tussen de macht en de slaaf, moet de slaaf allereerst *een beslissing nemen*.

De wil, dat is wat het verschil maakt tussen de slaaf en de rebel. De wil om tegen de stroom in te gaan, om niet te aanvaarden, om niet te ondergaan, om te botsen met alles wat je probeert te onderwerpen, wat je tot slaaf probeert te maken. *De wil*, dat is wat de macht nooit volledig zal kunnen uitvagen bij haar gevangenen, dat is waar ze altijd bang voor is. Want de wil toont ons ook aan dat je niet moet afwachten, dat we kunnen handelen en wel nu. Dat de vastberadenheid en de beslissing, hoe minoritair ook, het halen van de inertie van de massa en de bestaande sociale verhoudingen.

Laten we geen schrik hebben van onze eigen wil. Als we *willen*, dan zullen we dynamiet zijn en de gebouwen van de macht zullen instorten.

De geschiedenis is geen opeenvolging van gebeurtenissen die geproduceerd worden door een inwendige en allesbepalende wet. *De geschiedenis wordt geschapen en herschapen door wilsdaden*.

Tegen de bouw van een maxi-gevangenis in Brussel

Omdat deze nieuwe gevangenis nog een middel in de handen van de macht is om de armen en ongehoorzamen te onderdrukken. Dit gaat hand in hand met de verharding van de (over)levingsomstandigheden, de brutaliteit van de flikken en de verscherpping van de controle.

Omdat de macht investeert in de bouw van verscheidene prestigieuze projecten voor de rijken en hun zaken in alle wijken. Ondertussen kan de bevolking verrekken, waarvan een deel in de bak. Elke macht overal en altijd is enkel bezig met het veiligstellen van zichzelf en zijn rijkdommen.

Omdat de vrijheid en de levensvreugde ons verschrikkelijk ontbreken en deze gevangenis draagt enkel bij aan de miserie.

Omdat ons verlangen om te ademen als vrije mannen en vrouwen onverzoenbaar is met het feit dat er minstens 1200 personen opgesloten, vernederd, onderdrukt zullen worden in deze gevangenis: 1200 mannen, vrouwen, kinderen.

Omdat gewoonweg, de gevangenis een gruwel is en gruweldaden te vernietigen zijn, niet op te bouwen.

Deze gevangenis zal niet gebouwd worden!

Van wie zijn de straten?

Grote verfspatten op het informatiescherm aan het Flageyplein in Elsene. Het immense beeldscherm werd al verschillende keren gesaboteerd sinds het er kwam te staan als onderdeel van de heraanleg van het plein. Grote vlakte, architecturaal verantwoord bushokje en banken die esthetisch af zijn maar waar het niet gezellig op vertoeven is. De Brusselse overheden leggen de laatste jaren een zekere ijver aan de dag om de pleinen en straten in een nieuw jasje te steken. Ze vergeten daarbij niet de reclamebedrijven ook een nieuw stekje te geven en nog wat extra reclamepanelen neer te laten planten. Maar net zoals op het Flageyplein moeten die bedrijven regelmatig uitrukken om hun etalageramen te herstellen (de laatste zes maanden werden er 600 panelen vernield). Ondertussen kondigt Sibelga in de Grondelbuurt (Kuregem) aan, na verschillende sabotages, dat ze haar installaties voor de straatverlichting ondergronds of enkele meters boven de grond gaat plaatsen. En worden weer verschillende wijkcontracten op poten gezet die beloven vanalles te verfraaien.

De autoriteiten proberen de straten van Brussel te veroveren. Ze proberen om bepaalde wijken opnieuw aantrekkelijk te maken voor de middenklasse. Het eeuwenoude verhaaltje van de sociale mix wordt ons weer op de mouw gespeld. Honderd jaar geleden al vond de bourgeoisie de volksbuurten een bedreiging want ze waren broeihaarden van verzet en solidariteit. De sociale hervormers vonden dan weer dat de arbeidersklasse voorbeelden nodig hadden van burgerlijke moraal (hygiëne, werkethiek, opvoeding kinderen,...). De tijden lijken weinig veranderd. De arme inwoners moeten opgevoed worden tot burgers dankzij allerlei campagnes, opleidingscentra, sociale tewerkstelling, opvoedingswinkels... De overheden proberen via vehikels als wijkcontracten en GOMB (die sociale koopwoningen voor de middenklasse bouwt), meer ingeburgerde inwoners aan te trekken. Ze beloven hen veiligheid door meer politie en meer bewakingscamera's. De private sector pikt haar graantje mee door wat reclame neer te poten; commerciële activiteiten te ontplooien naar de smaak van de nieuwe, rijkere inwoners (horeca, winkels...); en luxe-appartementen en loften te bouwen voor de nog rijkere klasse die het "exotische" van een volkswijk wel weet te appreciëren (zolang dat zijn veiligheid niet bedreigt natuurlijk en hijzelf in alle luxe te midden de miserie kan leven). Dat alles betekent uiteindelijk minder woningen die betaalbaar zijn voor de armere inwoners, maar vooral weeral een poging van de autoriteit om het leven op straat onder controle te krijgen. Om de stad vorm te geven volgens haar perverse wensen. Daar gaan we een stokje voor steken.

In elk nummer van Buiten Dienst nemen we een greep uit de vele daden van rebellie en revolte. Over het algemeen wil de Staat en haar media en journalisten niet al te veel ruchtbaarheid geven aan die gebeurtenissen, of, meer nog, ze verdraaien, misvormen en verminken tot dingen waarin niemand zich nog kan herkennen. De Staat wil niemand op *slechte ideeën* brengen – maar wij wel, en daarom deze kolommen.

Geflambeerde bank • Enkele dagen voor de betoging van werkers tegen de besparingen en de crisis, staken onbekenden een bankkantoor van BNP Paribas in Schaarbeek in de fik. De aanval met molotovcocktails vond plaats om 23u 's avonds. Het zal zeker een hele opgave zijn iemand te vinden die tranen laat voor het lot van een afgebrande bank. De radertjes van het kapitalisme zijn kwetsbaar.

Mistercash is niet meer... • Enkele dagen na de betoging tegen de besparingen, deden onbekenden in metrostation Yser in Brussel een bankautomaat ontploffen met behulp van een handgranaat. Het beste dat je met al die machines die spuwen wat deze wereld het meest waardeert, bankbiljetten, is ze plunderen of ze kapotslaan. Of beide, indien mogelijk.

Een bedrijf geviseerd • 's Nachts werden in Gilly (Charleroi) drie wagens en een vrachtwagen van hetzelfde bedrijf in brand gestoken. De voertuigen werden compleet verwoest. De naam van het geviseerde bedrijf werd niet vrijgegeven, maar we twijfelen er niet aan dat iemand meer dan voldoende goede redenen had om een radertje van het kapitaal aan te vallen.

Buiten Dienst is een anarchistische krant die ongeveer elke drie weken verschijnt.
De krant wordt zowel in het Nederlands als in het Frans gratis verspreid.
hors.service@hotmail.com
http://krantbuitendienst.blogspot.com

Stap uit de rangen van de schapen

Tienduizenden mensen zijn de in Brusselse straten komen wandelen. Men zei ons dat het een *betoging* was, dat de mensen gekomen waren om *hun woede uit te schreeuwen* tegen de besparingen en de crisis, maar om eerlijk te zijn, het trok echt op niks. Als het *dit* is waarvoor de wereld van politici en bazen bang voor moeten zijn, dan kunnen ze op twee oren blijven slapen. Om maar iets te zeggen, aan het einde van de wandeling hadden de vakbonden zelfs twee enorme schermen geplaatst, met een vette pijl en daarboven "EXIT". "*Het einde*". En iedereen volgde de pijl, ging het einde tegemoet. Braafjes, zonder morren, zoals het hoort. Het einde van het verzet van de werkers.
Kom kom, we hebben niet alles gezegd, er was ook wat anders op de betoging. Je zag ook kleine groepjes arbeiders en jongeren die een bivak ophadden, dikke handschoenen aanhadden en met een kwaaie blik in hun ogen. Ze zeiden niets, ze wilden keet schoppen, maar omsingeld door zo'n inerte massa raakt iedereen wel snel ontmoedigd. Op een bepaald moment, toen de gelatenheid en de droefheid één van hen te veel werd, riep die: "*Wat zijn we hier godverdomme aan het doen? Dat trekt hier op niks, wij zijn precies schapen. We moeten naar daarboven gaan, daarboven moeten we alles in de fik steken en platbranden. Ze lachen met onze kop als we blijven verderdoen met deze laffe schapenzever!*" Een délégué pakte hem vast, probeerde hem te kalmeren, fluistert hem toe dat het uur der wrake zal komen en nog andere dingen die je jezelf wijsmaakt om de berusting te slikken.

Gisteren kondigde de directie van Caterpillar naast Charleroi massale ontslagen aan, 1400 als je "cijfers" wil, en waarschijnlijk nog honderden anderen bij de toeleveringsbedrijven. Nog een "bastion van de arbeidersstrijd" die gaat bloeden.

Werk is de steunpilaar van de overheersing en in deze wereld ontsnap je er dus niet makkelijk aan. In de hoek geduwd door de nood aan geld en de *onmogelijkheid* om iets anders te doen dan werken, produceren en consumeren, komt het eisen van werk evenwel neer op het effenen van het terrein voor de uitbuiting en de kapitalisten. We gaan hier onze woorden niet wikken en wegen: we haten het werk dat afstompt, we willen de loonarbeid die ons vastketent vernietigen en al die rotfabrieken die stront, kankers, oorlogstuig, nutteloze rotzooi en vergif produceren platbranden. Tegenover de massa-ontslagen vandaag sluiten wij ons dus niet aan bij het ordewoord "laten we de arbeidsplaatsen redden" (en dus de bazen, de loonarbeid, de afstomping, de vervuiling en vernietiging van de planeet). Als we ons ergens bij willen aansluiten, dan is het bij de **strijd** van de onterfden en ongehoorzamen tegen de uitbuiters en machthebbers, als er echte strijd is.

Wat belangrijk is zijn niet de overwinningen behaald aan de onderhandelingstafels, de schijnheilige erkenning van ons lijden door politiekers, het geld dat we kunnen aftroggelen onder de vorm van premies en ontslagvergoedingen. Wij strijden omdat in het hart van elke bevrijdende strijd er zaken zijn die je nergens anders in deze wereld kunt vinden, zaken die de fundamenten van alle autoriteit kunnen ondermijnen: de solidariteit en de durf, de moed en de vreugde kapot te maken wat ons kapotmaakt, het grijpen, al is het maar voor een vluchtig en kwetsbaar moment, van het vermogen dat in diepste zelf slaapt om *zelf na te denken en te handelen*. Breken met alle logica van macht, met alle logica van concurrentie, met alle logica van economie en marktwetten.

Laten we uit de rangen treden van de schapen. Laten we de kleine baasjes en leerling-politici alleen achterlaten. Laten we ophouden met in dezelfde termen te denken als de patroon. *Proletariërs, daal af in je eigen dieptes, zoek er de waarheid, schep zelf de waarheid! Je zal ze nergens anders vinden.*

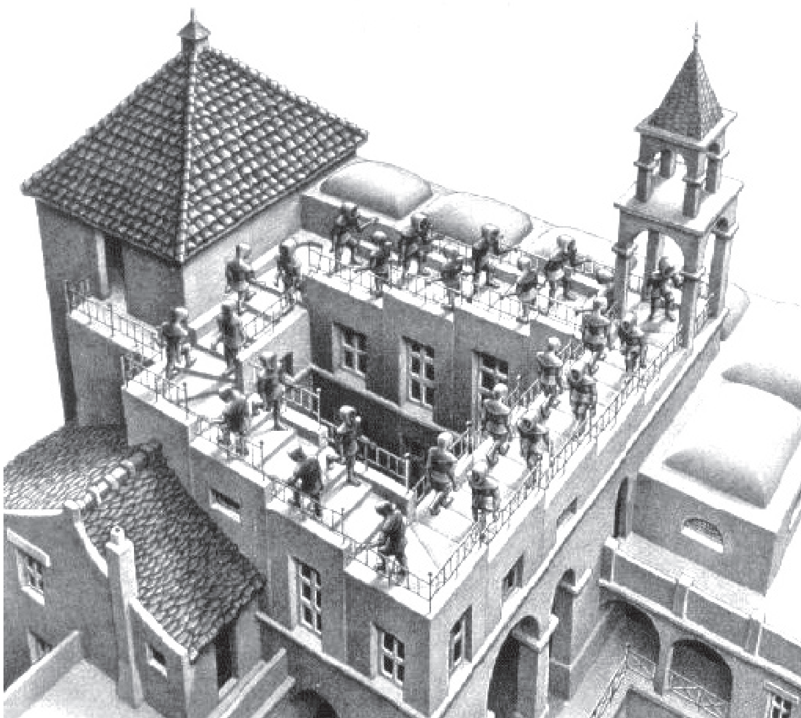
Een gevangenis in Genk?

Sinds de aankondiging van de sluiting van Ford zitten ze in Limburg met een moeilijke situatie. Zowel op economisch als sociaal vlak komen er weer veel problemen bij. Er wordt gekampt met extra werkloosheid en al de bijkomende ongemakken die daar bij komen kijken. Burgemeester van Genk, Wim Dries denkt de oplossing gevonden te hebben voor zijn kopzorgen, net als in Leopoldsburg, wilt hij ook een nieuwe gevangenis. We kunnen niet zeggen dat we echt verrast zijn door zijn oplossing. De laatste jaren heeft de Belgische overheid blijkbaar beslist om al haar problemen op te lossen met nieuwe gevangenissen te bouwen en noemt dit plan dan ook trots: het "masterplan".

Want van uit het standpunt van de Wim valt het te begrijpen dat een nieuwe bak heel wat van zijn kopzorgen kan verlichten. Een deel van de mensen kunnen al vast gaan wegrotten in de cellen van deze nieuwe gevangenis. Hierdoor komen er dan weer plaatsen op de werkvloer vrij en wordt zo een deel van de werkloosheid opgelost. En langs de andere kant zijn er honderden werkplaatsen als cipier die in te vullen zijn. Dus ze sluiten mensen op en we werven andere mensen aan om ze te bewaken. Dat is al voor zo'n 1000 mensen een oplossing voor het probleem van de Ford historie.

Op deze manier is te zien dat op economisch vlak zo'n nieuwe gevangenis zeker interessant is. En aangezien in de huidige tijden de economie met de scepter zwaait... Maar we mogen ook het sociale aspect van dit nieuwe project niet uit het oog verliezen.
In een regio zoals Genk, waar de aanwezigheid van Ford in mindere of meerdere maten een rol speelde in veel mensen hun leven, zou de sluiting wel eens voor wat onrust kunnen zorgen. Zowel op korte als lange termijn. Aangezien het duidelijk wordt dat velen er jaren van hun leven hebben verspild. Dit is voor de Wim een probleem. Hij wil geen onrust, hij wil controle.
En hoe beter te laten zien aan de bevolking dat hij de controle heeft dan een mastodont van een strafinstelling neer te poten. Zodat iedereen onder haar schaduw kan leven. En misschien wel eens twee keer nadenken voor ze de wet gaan breken.
Wim heeft blijkbaar gekeken naar zijn voorgangers. In Ittre had men na de sluiting van de staalfabriek ook beslist om een nieuwe gevangenis te bouwen. Nadat de arbeiders een zware strijd hadden geleverd bij de sluiting van de fabriek, had een deel beslist cipier te worden en een ander deel zou de cellen vullen.

Dat de Wim zijn oplossing voor **zijn problemen** in zijn reet steekt. Hij wilt zoals elke andere politieker ons doen laten buigen zodat we alles maar vlotjes accepteren. Dat wij elk van zijn oplossing mogen verpesten zodat er enkel maar problemen voor hem en elke ander politieker bij komen tot ze verdrinken in hun eigen stront.

De dagelijkse sleur • 's Morgensvroeg werd een trein die gerangeerd stond in het station van Ath aangevallen en beschadigd. Ruiten gebroken en de bestuurderscabine vernield. Wraak voor een controle of een conducteur die een sans-papiers verklikte aan de flikken? Geen goesting om 's morgens te gaan werken? Een eenvoudige daad om de helse sleur van slapen-treinen-werken in de war te sturen? We zouden het niet weten, maar de redenen om het verkeer en transport van mensen-goederen te saboteren ontbreken zeker niet. Trouwens, op de lijn tussen Geraardsbergen en Brussel ging er onlangs een seinkast in de fik... het treinverkeer op die lijn loopt daardoor nu al weken in het honderd.

Goede vlucht! • Zeven gevangenen zonder papieren ontsnapten uit het gesloten centrum voor illegalen van Merksplas waar ze opgesloten zaten in afwachting van hun deportatie. Veel goede moed aan de voortvluchtigen en vuur voor de gesloten centra & de gevangenissen.

Bye bye groot scherm • In Elsene installeerde de gemeente en de stad Brussel een enorm digitaal scherm dat 24u op 24 reclame spuit voor de Stad Brussel, de voordelen van Brussel voor eurocraten en vertegenwoordigers van bedrijven, voor diplomaten en heel hun ranzige kaste. Onlangs werd dit scherm gelukkig eens te meer geviseerd door verfbomgooiers.

Bye bye reclame • De laatste zes maanden gingen in Brussel 600 reclamepanelen aan diggelen. Het lijkt erop dat de Brusselaars daarmee een record vestigen want volgens de eigenaar van de panelen, de multinational Clearchannel, gaan er in een gelijkaardige Europese stad per jaar een honderdtal kapot. Ook in La Louvière kent deze gezonde sport veel aanhang. Soit, genoeg gereken en gewoon kapotslaan die reclamehandel.